

निरुक्तः प्राणो मेढं ते शुन्धामीति वा पायुं ते शुन्धामीति योऽयं पश्चात्प्राणस्त-
 त्प्राणान्दधाति तत्समीरयत्यथ सङ्कृत्य पदश्चरित्रांस्ते शुन्धामीति पद्विर्वै प्रतिति-
 ष्ठति प्रतिष्ठित्याऽएव तदेनं प्रतिष्ठापयति ॥ ६ ॥ अथ वा आपः परिशिष्यन्ते ।
 अर्धा वा यावत्यो वा ताभिरेनं यजमानश्च शीर्षतोऽग्रेऽनुषिञ्चतस्तत्प्राणांश्चैवा-
 स्मिंस्तत्तौ धत्तस्तच्चैनमतः समीरयतः ॥ ७ ॥ तद्यत्कूरीकुर्वन्ति । यदास्थापयन्ति शा-
 न्तिरापस्तदद्भिः शाक्या शमयतस्तदद्भिः संधत्तः ॥ ८ ॥ तावन्नुषिञ्चतः । मनस्तऽआ-
 प्यायतां वाक्तऽआप्यायतां प्राणस्तऽआप्यायतां चक्षुस्तऽआप्यायतां श्रोत्रं तऽआ-
 प्यायतामिति तत्प्राणान्धत्तस्तत्समीरयतो यत्ते क्रूरं यदास्थितं तत्तऽआप्यायतां
 निध्यायतामिति ॥ ९ ॥ तद्यत्कूरीकुर्वन्ति । यदास्थापयन्ति शान्तिरापस्तदद्भिः शा-
 क्या शमयतस्तदद्भिः संधत्तस्तत्ते शुध्यत्विति तन्मेध्यं कुरुतः शमहोभ्य इति जघने-
 न पशुं निनयतः ॥ १० ॥ तद्यत्कूरीकुर्वन्ति । यदास्थापयन्ति नेदेतदन्वशान्तान्य-
 होरात्राण्यसन्निति तस्माहमहोभ्य इति जघनेन पशुं निनयतः ॥ ११ ॥ अथोत्तानं
 पशुं पर्यस्यन्ति । स तृणमलर्द्धात्योषधे त्रायस्त्रेति वज्रो वाऽअसिस्तथो हैनमेष
 वज्रोऽसिर्न हिनस्त्यथासिनाभिनिदधाति स्वधिते मैनं हिंसीरिति वज्रो वाऽअ-
 सिस्तथो हैनमेष वज्रोऽसिर्न हिनस्ति ॥ १२ ॥ सा या प्रज्ञाताश्विः । तयाभिनिद-
 धाति सा हि यजुष्कृता मेध्या तद्यदग्रं तृणस्य तत्सव्ये पाणौ कुरुतेऽथ यदुग्रं त-
 दक्षिणेनादत्ते ॥ १३ ॥ स यत्राव्यति । यत एतन्नोदितमुत्पतति तदुभयतोऽनक्ति
 रक्षसां भागोऽसीति रक्षसां क्लेष भागो यदसृक् ॥ १४ ॥ तदुपास्याभितिष्ठति ।
 इदमहं रक्षोऽभितिष्ठामीदमहं रक्षोऽवबाधऽइदमहं रक्षोऽधमं तमो नयामी-
 ति तद्यज्ञेनैवैतन्नाष्टा रक्षाऽस्यवबाधते तद्यदमूलमुभयतः परिहिन्नं भवत्यमूलं वा
 ऽइदमुभयतः परिहिन्नं रक्षोऽन्तरिक्षमनुचरति यथायं पुरुषोऽमूल उभयतः परि-
 हिन्नोऽन्तरिक्षमनुचरति तस्मादमूलमुभयतः परिहिन्नं भवति ॥ १५ ॥ अथ वषामु-